

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

העברת כל פטר יחס ויבטלה
כמיזל אשר יעורר חתה משום
(ויקרא כ): למליכא עלה. השם
יחליטני: זו פסורה. (א) ממש
העומדת: זו כשיא חולין אצל
ביתם קדשים והמיר א. הוא דליא
תמורה: ואין אחר. זכא (ב)
ראשון ששטני לשם תמורה:
ומתורו בעי נפלים. דהא אחרת
שמים יורה: זו תמורס פורה עלמה.
גון הפריש תרומה ואבדה ויחליט
אחרת וממלאת האלוהא את הפריש
שעונה לחם כדאמר' כפ התורה

שינוי נוסחאות

[illegible]

מדי פאסטן, ווילאך אָלעסערן האָט

הוקדש לשם קרבן הנאכל
בכוליו ולא אכל עולה^(א):
ויונה: ליהוי מעשר. דהא
יון נמיס בפרק שמי מדות

דוחין קדשים הנאכלים אצל קדשים הנאכלין
ואין דוחין קדשים הנאכלין אצל קדשים שאין
נאכלין אטו חטאת ואשם מי לא מיתאכלי
אלא דוחין קדשים הנאכלין לכל אדם אצל
קדשים הנאכלין לכל אדם ואין דוחין קדשים
הנאכלין לכל אדם אצל קדשים שאין נאכלין
לכל אדם רבי יוסי ברבי אבין אמר דוחין
קדשים קלים אצל קדשים קלים ואין דוחין
קדשים קלים אצל קדשי קדשים מתקוף לה
כב יצחק ברבי סברין א' אימא שחטיה לשם
מעשר יהיה מעשר ב' למאי הילכתא דלא ליבעי
נסכים ולמלקא ג' עליה (בלא ימכר) ד' בלא
יגאל אמר קרא ה' העשירי יהיה קודש זה
מעשר ואין אחר מעשר אימא שחטיה לשם
בכור יהיה בכבור למאי הילכתא דלא ליבעי
נסכים ו' אי נמי דליתביה לכהנים בכור נמי
עברה עברה ממעשר גמר ואימא שחטיה
לשם תמורה יהיו תמורה למאי הילכתא
למלקא עליה אי ו' נמי למיקם עליה ג' בלא
ימכר ולא יגאל אמר מר זוטרא בריה דרב
נחמן אמר קרא י' והיה הוא ותמורתו זו תמורה
ואין אחר תמורה ואימא שחטיה לשם תורה
ליהוי כ' תורה למאי הילכתא להטענו לחם
נמי איכא מידי דפסח גופיה לא בעי לחם
ומותרו בעי לחם אי הכי השתא נמי מי
איכא מידי דפסח גופיה לא בעי נסכים
ומותרו בעי נסכים אן הכי קאמרין מי איכא
מימדי דמותר תורה עצמה לא בעי לחם
ואילו מותר דאיתא להו ו' מעלמא בעיא
לחם מתקף לה רב [ימר] בריה דרב
הלל וממאי דבמותר פסח כתיב דילמא
בבמותר אשם כתיב אמר רבא א' אמר קרא ו'אם
מן הצאן קרבנו לזבח שלמים דבר השוה
בכלל (ה) הצאן מתקוף לה ר' אבין בר חייא
דאיתמא ר' אבין בר כהנא בכל אחר את
אמרת מן להוציא וכאן מן לרבות אמר ר'
אמימי הא נמי מן להוציא דלא אתי בן שתי
בנוקביה מתקוף לה ר' (ה) בנוקביה מתקוף לה ר'
הנא בגדתא ומי מציא אמרת דכי כתיב
האי במותר פסח כתיב והא מדרכתיב א' אם
כשב (ה) א' עז מכלל דלאו במותר פסח
כתיב ההוא מיבעי ליה ל' לדברניא (ה) כשב
לרבות את הפסח לאליה כשהוא אומר אם
כשבש (ה) לרבות א' פסח שעוברה שנתה ושלמים
באימא מחמת פסח לכל מצות שלמים שישמענו
סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק ו' כשהוא
אומר (ה) אם עז הפסיק הענין לימד ע' על העז
שאינה טעונה אליה והא מהכא נפקא מדרבא
דשמואל נפקא דאמר אבוב דשמואל ואם
מן הצאן קרבנו לזבח שלמים דבר הבא מן
הצאן יהא לזבח שלמים ו'אכתי (ה) מדרב נחמן
אמר רב בר אבוב נפקא דאמר ר' נחמן
אמר רב בר אבוב (ה) מנין למותר פסח שקרב
שלמים שנאמר ו'ובחת פסח לה' אלהיך
הצאן ובקר והלא אין פסח בא אלא מן
הכבשים ומן העזים אלא מכאן למותר הפסח
שיהא דרב רבא מן הצאן ומן הבקר ומאי
ניחו שלמים אלא תלתא קראי כתיבי

מ

עין משפט
נר מצוה

מב א חיי' פ"ד מהל' ק"פ
 ה"ו:
מב ב חיי' פ"ה מהל' מעה"ק
 הלכה יח:
ג חיי' פ"ה מהל' פסח"מ
 הל"ט ופ"ד מהל' קרבן פסח
 הל' י:

תורה אור השלם

1. לא יבקר בין טוב לרוע ולא
 ישירו את המד הנדור ויהי
 ואלו המצטרפים להי שרע לא
 ינצל.
 2. בקל יבקר כקר הקדש
 ויבצר יבצר חתה השקט
 המשייר ישר חתה ליהוד
 ויבצר לא.
 3. אך כל חרם אשר אדם
 גאורו יבצר ויהי ישעיה חתורו
 לא יבקר ולא ינצל כל
 קרש קדשים ויהי ליהוד.
 4. ויהי כח.
 5. לא ילעגו ולא ישרו חתו
 טוב שרע או שרע טוב
 והשר ישרי בחתה כבהוד ויהי
 והמצטרף יהי שרע.
 6. ויהי כח.
 7. ואם מן חתה קרגנו ולא
 שלמים יבצר ויהי ואם נקבה
 חתה יקרגנו.
 8. אם שרע הוא מקריב לא
 קרגנו והקריב את לפני
 קרגנו.
 9. ויהי כח.
 10. ואם מן קרגנו יבצר לפני
 קרגנו.
 11. ויהי כח.
 12. ויבצר חתה ליהוד אלדך
 אצל בקמקס אשר יבצר
 ויהי לשבן שרע שם

זוהר רש"י

[illegible]